

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Udrag fra En Valplads.

Citation: Richardt, Chr.: "Samlede Digte. Anden deel.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 10. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt02-shoot-idm140352323425584/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

mon Stormen havde sig lagt paastand,
der blev saa tyst.

Men i *ham* var Maskinen gaaet istaa
den ædle Sjæl;
lidt Køjcklæder at hvile paa,
saa sænkte de ham i det dybe Blaa,
med kort Farvel.

Kun Flaget fulgte; det sænkte sig
mod Bølgens Dyb;
det stjernesaaede hans sidste Vej,
saa var han borte, hos Dybets Haj,
hos Havets Kryb.

De stirred efter, mens Skibet brød
sin vaade Sti;
Skumfluer op over Graven skød,
et Par medlidende Taarer flød,
saa var *det* forbi.

Maanedsdagen efter laa »Svanen« i Havn.
I den gabende Krans
paa Bryggen stod en Kone med et Barn i sin Favn.
Hendes Øje det søgte, hun nævnte et Navn,
det Navn, det var hans.

Snart stod hun ombord, hun spurgte om *Dick*,
de Nærmeste veg,
overalt blev hun ene, tilside de gik,

da fik hun sit Svar af Kaptajns Blik,
hun blev saa bleg.

Et Haandtryk, — med Haandtrykket fulgte en Pung.
Hun brast i Graad.

»Det lette Dig lidt din Vej saa tung!
Til *ham* har vi Gjæld, baade Gammel og Ung,
for hans mandige Daad.

Der er mange Slags Valpladser her paa Jord,
hvor det Livet har gjældt,
der er Valpladser ogsaa i Rummet ombord,
og sig kun din Dreng, naar han selv bliver stor,
hans Fa'r var en Helt!«

Hugormen.

Den Lille laa og leged
i Lyngen den røde.
Da kom der en Hugorm;
den bed, — og hun døde.

En Kalk af bitter Smerte
maa vi Mennesker drikke;
Nogle faae den draabeviis,
men Ingen faaer den ikke.